RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1383/2003

av den 22 juli 2003

om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

och av följande skäl:

(1) I syfte att få det system att fungera bättre som infördes genom rådets förordning (EG) nr 3295/94 av den 22 december 1994 om fastställande av vissa åtgärder avseende införsel till gemenskapen samt export och återexport från gemenskapen av varor som gör intrång i viss immateriell äganderätt [1], bör det göras en utvärdering av förordningens tillämpning. Av tydlighetsskäl bör förordning (EG) nr 3295/94 upphöra att gälla och ersättas med en ny förordning.

(2) Saluföring av varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor och över huvud taget alla varor som gör intrång i immateriella rättigheter medför väsentlig skada för de tillverkare och handelsidkare som följer lagen och för rättighetshavarna samt vilseleder konsumenterna, som ibland också utsätts för hälso- och säkerhetsrisker. Sådana varor bör därför i möjligaste mån hindras från att släppas ut på marknaden, och i detta syfte bör åtgärder införas för att effektivt bekämpa denna olagliga verksamhet utan att den lagliga handeln hindras. Detta mål stämmer överens med insatserna i samma syfte på internationell nivå.

(3) Om varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor samt överlag varor som gör intrång i immateriella rättigheter har sitt ursprung i eller kommer från tredje land, bör deras införsel till gemenskapens tullområde förbjudas, inbegripet deras omlastning, övergång till fri omsättning i gemenskapen, hänförande till ett suspensivt arrangemang och placering i en frizon eller ett frilager. Vidare bör ett lämpligt förfarande införas som gör det möjligt för tullmyndigheterna att ingripa för att på bästa sätt se till att detta förbud upprätthålls.

(4) Tullmyndigheternas ingripanden mot varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor samt varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter bör gälla dessa varor även när de håller på att exporteras, återexporteras eller utföras från gemenskapens tullområde.

(5) Tullmyndigheternas ingripande bör bestå antingen i att myndigheterna uppskjuter frigörandet för övergång till fri omsättning, export eller återexport av de varor som misstänks vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade eller gör intrång i vissa immateriella rättigheter, eller i att myndigheterna kvarhåller varorna, om de hänförs till ett suspensivt arrangemang, placeras i en frizon eller ett frilager, håller på att återexporteras efter anmälan, införs på gemenskapens tullområde eller utförs från detta, så länge som det behövs för att kunna avgöra om det faktiskt rör sig om sådana varor.

(6) Det bör med sikte på en harmonisering mellan medlemsstaterna närmare anges vilka uppgifter en ansökan om ingripande skall innehålla, och även dess giltighetstid och utformning. Harmoniseringen bör även omfatta villkoren för att ansökan skall godtas av tullmyndigheterna och den enhet som har utsetts för att ta emot, behandla och registrera ansökningar.

(7) Medlemsstaterna bör få kvarhålla varorna under en viss tid redan innan rättighetshavaren har lämnat in en ansökan eller fått den godkänd, så att denne får möjlighet att lämna in en ansökan om ingripande till tullmyndigheterna.

(8) När ett förfarande inleds i syfte att fastställa om intrång har gjorts i immateriella rättigheter enligt de nationella bestämmelserna kommer förfarandet att genomföras med beaktande av kriterierna för fastställande av om varor tillverkade i den berörda medlemsstaten gör intrång i immateriella rättigheter. Medlemsstaternas bestämmelser om de rättsliga instansernas behörighet och om de rättsliga förfarandena berörs inte av denna förordning.

(9) För att underlätta tillämpningen av denna förordning både för tullförvaltningarna och för rättighetshavarna bör det även införas ett mer flexibelt förfarande för att man skall kunna förstöra varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter. Detta bör kunna ske utan att ett förfarande inleds för att fastställa om intrång har gjorts i immateriella rättigheter enligt de nationella bestämmelserna.

(10) Det bör fastställas vilka åtgärder som skall vidtas för varor som befunnits vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade eller annars göra intrång i vissa immateriella rättigheter. Dessa åtgärder bör inte bara beröva dem som är ansvariga för handeln med dessa varor den ekonomiska vinningen av transaktionen och utgöra påföljd, utan även effektivt avskräcka från ytterligare transaktioner av samma slag.

[1] EGT L 341, 30.12.1994, s. 8. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

(11) I syfte att undvika störningar vid tullklareringen av varor som ingår i resandes personliga bagage är det lämpligt, utom då vissa påtagliga tecken tyder på att det är fråga om kommersiell handel, att från förordningens tillämpningsområde undanta varor som kan vara varumärkesförfalskade eller pirattillverkade eller göra intrång i vissa immateriella rättigheter, när de importeras från tredje land inom de gränser som i gemenskapsbestämmelserna fastställs i fråga om tullbefrielse.

(12) En enhetlig tillämpning av de gemensamma bestämmelserna i denna förordning bör säkerställas, och det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaterna, å ena sidan, och mellan medlemsstaterna och kommissionen, å andra sidan, bör förstärkas så att bestämmelserna blir mer effektiva, särskilt genom tillämpning av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen ([1]).

(13) Mot bakgrund av bl.a. erfarenheterna från tillämpningen av denna förordning bör det undersökas vilka möjligheter det finns att öka antalet immateriella rättigheter som omfattas av förordningen.

(14) De åtgärder som behövs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([2]).

(15) Förordning (EG) nr 3295/94 bör upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs villkoren för tullmyndigheternas ingripande när varor misstänks göra intrång i immateriella rättigheter i följande situationer:

a) Varorna deklareras för övergång till fri omsättning, export eller återexport i enlighet med artikel 61 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([3]).

b) Varorna påträffas vid en kontroll av varor som förs in till eller ut från gemenskapens tullområde i enlighet med artiklarna 37 och 183 i förordning (EEG) nr 2913/92, som hänförts till ett suspensivt arrangemang i enlighet med artikel 84.1 a i den förordningen, som håller på att återexporteras efter anmälan i enlighet med artikel 182.2 i den förordningen eller som är upplagda i en frizon eller ett frilager i enlighet med artikel 166 i den förordningen.

2. I denna förordning fastställs också de åtgärder som de behöriga myndigheterna skall vidta med avseende på de varor som avses i punkt 1, om det fastställs att de gör intrång i immateriella rättigheter.

Artikel 2

1. I denna förordning avses med *varor som gör intrång i immateriella rättigheter*:

a) *varumärkesförfalskade varor*:

i) varor, inbegripet emballage, som utan tillstånd har försetts med ett varumärke som är identiskt med det giltigt registrerade varumärket för varor av samma slag eller som i väsentliga drag inte kan skiljas från ett sådant varumärke och som därigenom gör intrång i varumärkesinnehavarens rättigheter enligt rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken ([4]) eller enligt lagstiftningen i den medlemsstat där ansökan om tullmyndigheternas ingripande görs,

ii) varje varumärkessymbol (inbegripet logotyp, etikett, klistermärke, broschyr, bruksanvisning eller garantihandling med en sådan symbol), även om den föreligger separat, under samma omständigheter som de varor som avses i led i,

iii) emballagematerial som är försett med varumärken för varumärkesförfalskade varor och som föreligger separat, under samma omständigheter som de varor som avses i led i,

b) *pirattillverkade varor*: varor som är eller innehåller kopior som tillverkats utan medgivande från innehavaren av upphovsrätten eller närstående rättigheter eller av formskyddet, oavsett om den är registrerad enligt nationell lagstiftning eller ej, eller från en person med vederbörligt tillstånd av rättighetshavaren i tillverkningslandet, om framställningen av dessa kopior gör intrång i rättigheten enligt rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ([5]) eller lagstiftningen i den medlemsstat där ansökan om tullmyndigheternas ingripande görs, och

([1]) EGT L 82, 22.3.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).
([2]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
([3]) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 (EGT L 311, 12.12.2000, s. 17).
([4]) EGT L 11, 14.1.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 807/2003.
([5]) EGT L 3, 5.1.2002, s. 1.

c) varor som i den medlemsstat där ansökan om tullmyndigheternas ingripande lämnas in gör intrång i

i) ett patent enligt lagstiftningen i den medlemsstaten,

ii) ett tilläggsskydd enligt rådets förordning (EEG) nr 1768/92 [1] eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 [2],

iii) en nationell växtförädlarrätt enligt lagstiftningen i den medlemsstaten eller gemenskapens växtförädlarrätt enligt rådets förordning (EG) nr 2100/94 [3],

iv) ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar enligt lagstiftningen i den medlemsstaten eller enligt rådets förordningar (EEG) nr 2081/92 [4] och (EG) nr 1493/1999 [5], eller

v) geografiska beteckningar enligt rådets förordning (EEG) nr 1576/89 [6].

2. I denna förordning avses med *rättighetshavare*:

a) innehavare av ett varumärke, en upphovsrätt eller närstående rättighet, ett formskydd, ett patent, ett tilläggsskydd, en växtförädlarrätt, en skyddad ursprungsbeteckning, en skyddad geografisk beteckning, eller generellt sett någon av de rättigheter som avses i punkt 1, eller

b) varje annan person som bemyndigats att använda någon av de immateriella rättigheter som nämns under a, eller en företrädare för innehavaren eller den bemyndigade användaren.

3. Varje form eller matris som är särskilt avsedd eller anpassad för tillverkning av varor som gör intrång i en immateriell rättighet skall likställas med sådana varor, om användningen av dessa formar eller matriser gör intrång i en rättighetshavares rättigheter enligt gemenskapslagstiftningen eller lagstiftningen i den medlemsstat där ansökan om tullmyndigheternas ingripande görs.

Artikel 3

1. Denna förordning skall inte tillämpas på varor som är försedda med ett varumärke med varumärkesinnehavarens medgivande eller på varor med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning eller som skyddas av patent eller tilläggsskydd, upphovsrätt eller närstående rättighet eller formskydd eller växtförädlarrätt om dessa har tillverkats med rättighetshavarens medgivande men befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 utan rättighetshavarens medgivande.

Den skall inte heller tillämpas på sådana varor som avses i första stycket och som har tillverkats eller är skyddade genom någon annan immateriell rättighet som avses i artikel 2.1 på andra villkor än de som har överenskommits med rättighetshavaren.

2. Om varor av icke-kommersiell natur som förs in inom de gränser som fastställs i fråga om tullbefrielse ingår i resandes personliga bagage och om det inte finns påtagliga tecken som tyder på att varorna ingår i kommersiell handel, skall medlemsstaterna anse att varorna inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.

KAPITEL II

ANSÖKAN OM TULLMYNDIGHETERNAS INGRIPANDE

Avsnitt 1

Åtgärder innan ansökan om tullmyndigheternas ingripande görs

Artikel 4

1. Om tullmyndigheterna, i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 och innan en ansökan från rättighetshavaren har lämnats in eller godkänts, finner tillräckliga skäl att misstänka att det rör sig om varor som gör intrång i en immateriell rättighet, får de skjuta upp frigörandet av varorna eller kvarhålla dem i tre arbetsdagar räknat från den dag rättighetshavaren och deklaranten eller varuinnehavaren, om de sistnämnda är kända, tar emot underrättelsen, för att rättighetshavaren skall kunna lämna in en ansökan om ingripande i enlighet med artikel 5.

2. Tullmyndigheterna får i enlighet med gällande bestämmelser i den berörda medlemsstaten, utan att lämna ut några andra uppgifter än uppgifter om det faktiska eller antagna antalet föremål och deras beskaffenhet, innan rättighetshavaren upplysts om att det föreligger risk för intrång begära att rättighetshavaren tillhandahåller alla uppgifter som kan bekräfta myndigheternas misstankar.

Avsnitt 2

Inlämnande och behandling av ansökan om tullmyndigheternas ingripande

Artikel 5

1. En rättighetshavare kan i varje medlemsstat lämna in en skriftlig ansökan till den behöriga tullenheten om att tullmyndigheterna skall ingripa när varor befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 (nedan kallad ”ansökan om ingripande”).

---

[1] EGT L 182, 2.7.1992, s. 1.
[2] EGT L 198, 8.8.1996, s. 30.
[3] EGT L 227, 1.9.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 807/2003.
[4] EGT L 208, 24.7.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003.
[5] EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003.
[6] EGT L 160, 12.6.1989, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 3378/94 (EGT L 366, 31.12.1994, s. 1).

2. Varje medlemsstat skall utse den tullenhet som är behörig att ta emot och behandla ansökningar om ingripande.

3. När det finns elektroniska system för datautbyte skall medlemsstaterna främja inlämnande av ansökan om ingripande på elektronisk väg.

4. När sökanden är rättighetshavare med avseende på ett gemenskapsvarumärke eller ett gemenskapsformskydd, en växtförädlarrätt enligt gemenskapsordningen eller gemenskapsskydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning kan ansökan förutom ingripande av tullmyndigheterna i den medlemsstat där ansökan lämnats in även avse ingripande av tullmyndigheterna i en eller flera andra medlemsstater.

5. En ansökan om ingripande skall göras på ett formulär som fastställts i enlighet med förfarandet i artikel 21.2, och den skall innehålla alla uppgifter som tullmyndigheterna kan behöva för att lätt kunna identifiera varorna i fråga, särskilt

i) en exakt och detaljerad teknisk beskrivning av varorna,

ii) exakta uppgifter om typen av bedrägeri och bedrägeriförloppet, om rättighetshavaren har kännedom om dessa, och

iii) namn på och adress till den kontaktperson som rättighetshavaren utsett.

Ansökan om ingripande skall också innehålla en förklaring från sökanden i enlighet med artikel 6 samt handlingar som styrker att sökanden är rättighetshavare avseende varorna i fråga.

I det fall som avses i punkt 4 skall det i ansökan om ingripande anges i vilken eller vilka medlemsstater ett ingripande av tullmyndigheterna begärs samt namn och adress avseende rättighetshavaren i var och en av de berörda medlemsstaterna.

Upplysningsvis bör rättighetshavare lämna även annan information som de känner till, till exempel

a) den ursprungliga varans värde före skatt på den lagliga nationella marknad där ansökan om ingripande har lämnats in,

b) den plats där varorna befinner sig eller den planerade bestämmelseorten,

c) närmare uppgifter för identifiering av försändelsen eller kollina,

d) varornas planerade ankomst- eller avsändningsdag,

e) använt transportmedel,

f) importörens, exportörens eller varuinnehavarens identitet,

g) tillverkningslandet eller tillverkningsländerna och de använda transportvägarna,

h) en teknisk beskrivning av skillnaderna mellan de äkta och de misstänkta varorna.

6. Särskilda uppgifter om den typ av immateriell rättighet som ansökan om ingripande avser får också begäras.

7. Den behöriga tullenhet som tar emot en ansökan om ingripande skall behandla denna ansökan och inom 30 arbetsdagar efter mottagandet skriftligen underrätta sökanden om sitt beslut.

Ingen avgift skall krävas av rättighetshavaren för att täcka de administrativa utgifterna för behandlingen av ansökan.

8. Om ansökan inte innehåller de obligatoriska uppgifterna enligt punkt 5, får den behöriga tullenheten besluta att inte behandla ansökan om ingripande; i detta fall skall den ange skälen till sitt beslut samt lämna information om överklagandeförfarandet. Ansökan kan lämnas in på nytt först när den har kompletterats.

Artikel 6

1. Ansökningar om ingripande skall åtföljas av en förklaring från rättighetshavaren, som kan läggas fram antingen skriftligt eller på elektronisk väg i enlighet med den nationella lagstiftningen, om att denne går med på ansvarsskyldighet gentemot personer som berörs av en situation enligt artikel 1.1, om det förfarande som inletts enligt artikel 9.1 inte fullföljs till följd av en handling eller försummelse från rättighetshavarens sida eller om det senare konstateras att varorna i fråga inte gör intrång i någon immateriell rättighet.

I förklaringen skall rättighetshavaren också samtycka till att bära alla de kostnader som uppkommer vid tillämpningen av denna förordning till följd av att varorna förvaras under tullkontroll i enlighet med artikel 9 och, i förekommande fall, artikel 11.

2. För sådana ansökningar som avses i artikel 5.4 skall rättighetshavaren i förklaringen samtycka till att tillhandahålla och bekosta de eventuella översättningar som behövs; denna förklaring skall vara giltig i varje medlemsstat där beslutet att bifalla ansökan tillämpas.

Artikel 7

Artiklarna 5 och 6 skall på motsvarande sätt tillämpas på ansökningar om förlängning.

Avsnitt 3

Godtagande av en ansökan om ingripande

Artikel 8

1. Om ansökan om ingripande bifalls skall den behöriga tullenheten ange under vilken tidsperiod tullmyndigheterna skall ingripa. Denna period får inte överstiga ett år. När den perioden löper ut får den på begäran av rättighetshavaren förlängas av den enhet som fattat det ursprungliga beslutet, efter betalning av eventuella skulder som rättighetshavaren kan ha ådragit sig enligt denna förordning.

Rättighetshavaren skall underrätta den behöriga tullenhet som avses i artikel 5.2 om rättigheten inte längre är registrerad på giltigt sätt eller har löpt ut.

2. Beslutet att bifalla rättighetshavarens ansökan om ingripande skall omedelbart meddelas tullkontoren i den eller de medlemsstater som kan beröras av de varor som enligt ansökningen gör intrång i en immateriell rättighet.

Om en ansökan om ingripande som lämnats in enligt artikel 5.4 bifalls, skall den tidsperiod under vilken tullmyndigheterna skall ingripa vara ett år; när den perioden löper ut skall den på skriftlig ansökan från rättighetshavaren förlängas av den enhet som behandlat den ursprungliga ansökan. Artikel 250 första strecksatsen i förordning (EEG) nr 2913/92 skall på motsvarande sätt tillämpas på beslutet att bifalla ansökan och på beslut om att förlänga eller upphäva detta.

Om ansökan om ingripande bifalls ankommer det på sökanden att överlämna beslutet och andra nödvändiga uppgifter samt, i förekommande fall, översättningar till den behöriga tullenheten i den eller de medlemsstater där sökanden begärt tullmyndigheternas ingripande. Detta överlämnande kan emellertid, med sökandens samtycke, göras direkt av den tullenhet som har fattat beslutet.

På begäran av tullmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna skall sökanden tillhandahålla de ytterligare uppgifter som behövs för att beslutet skall verkställas.

3. Den period som avses i punkt 2 andra stycket skall börja löpa den dag då beslutet att bifalla ansökan fattas. Beslutet skall inte träda i kraft i den eller de medlemsstater som det riktar sig till förrän det överlämnats i enlighet med punkt 2 tredje stycket och rättighetshavaren har fullgjort de formaliteter som avses i artikel 6.

Beslutet skall sedan omedelbart meddelas de nationella tullkontor som kan komma att beröras av de varor som beslutet avser och som misstänks göra intrång i immateriella rättigheter.

Denna punkt skall på motsvarande sätt tillämpas på beslut om att förlänga det ursprungliga beslutet.

KAPITEL IV

VILLKOR FÖR INGRIPANDE AV TULLMYNDIGHETERNA OCH AV DEN MYNDIGHET SOM ÄR BEHÖRIG ATT BESLUTA I SAKFRÅGAN

Artikel 9

1. Om ett tullkontor dit beslutet att bifalla en ansökan från en rättighetshavare har överlämnats i enlighet med artikel 8 finner, vid behov efter samråd med sökanden, att de varor som beslutet avser och som befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 misstänks göra intrång i en immateriell rättighet, skall tullkontoret uppskjuta frigörandet av varorna eller kvarhålla dessa.

Tullkontoret skall omedelbart underrätta den behöriga tullenhet som behandlade ansökan om ingripande.

2. Den tullenhet eller det tullkontor som avses i punkt 1 skall underrätta rättighetshavaren samt deklaranten eller innehavaren av varorna enligt artikel 38 i förordning (EEG) nr 2913/92 om åtgärden och skall vara bemyndigad att underrätta dessa om den faktiska eller uppskattade kvantiteten samt den faktiska eller antagna beskaffenheten av de varor vars frigörande uppskjuts eller som kvarhålls; en sådan underrättelse skall dock inte innebära att tullenheten eller tullkontoret måste hänskjuta ärendet till den behöriga myndigheten för ett avgörande i sakfrågan.

3. I syfte att fastställa om det gjorts intrång i en immateriell rättighet enligt de nationella bestämmelserna, och i enlighet med de nationella bestämmelserna om skydd av personuppgifter, affärs- och industrihemligheter samt yrkesmässig och administrativ tystnadsplikt, skall det tullkontor eller den tullenhet som behandlat ansökan på rättighetshavarens begäran och såvida uppgifterna är kända underrätta denne om namn på och adress till mottagaren, avsändaren, deklaranten eller innehavaren av varorna samt om ursprunget och härkomsten för de varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet.

Tullkontoret skall ge sökanden och de personer som berörs av en situation som avses i artikel 1.1 möjlighet att inspektera de varor vilkas frigörande har skjutits upp eller som har kvarhållits.

Tullkontoret får vid undersökningen av varorna ta prover och i enlighet med de gällande bestämmelserna i den berörda medlemsstaten samt på rättighetshavarens uttryckliga begäran till denne överlämna eller sända dessa prover, endast för analys och i syfte att underlätta förfarandet. När omständigheterna så tillåter, och om i förekommande fall inte annat följer av villkoren i artikel 11.1 andra strecksatsen, skall dessa prover återlämnas efter den tekniska analysen och innan varorna eventuellt frigörs eller deras kvarhållande upphör. All analys av dessa prover skall utföras uteslutande på rättighetshavarens ansvar.

Artikel 10

De gällande bestämmelserna i den medlemsstat där varorna befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 skall tillämpas för att avgöra om det gjorts intrång i en immateriell rättighet enligt de nationella bestämmelserna.

De skall även tillämpas när det gäller att omedelbart underrätta den tullenhet eller det tullkontor som avses i artikel 9.1 om att förfarandet enligt artikel 13 inleds, såvida inte enheten eller kontoret själv genomför förfarandet.

Artikel 11

1. Om tullmyndigheterna har kvarhållit eller uppskjutit frigörandet av varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet medan varorna befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 1.1, får medlemsstaterna i enlighet med sin nationella lagstiftning föreskriva att ett förenklat förfarande skall användas med rättighetshavarens samtycke, vilket gör det möjligt för tullmyndigheterna att låta överlämna sådana varor för förstöring under tullkontroll, utan att det behöver fastställas om intrång gjorts i en immateriell rättighet enligt de nationella bestämmelserna. I detta syfte skall medlemsstaterna i enlighet med sin nationella lagstiftning tillämpa följande villkor:

— Rättighetshavaren skall inom tio arbetsdagar efter mottagandet av den underrättelse som avses i artikel 9, eller tre arbetsdagar om det rör sig om lättfördärvliga varor, skriftligen informera tullmyndigheterna om att de varor som omfattas av förfarandet gör intrång i en immateriell rättighet enligt artikel 2.1 och tillställa dessa myndigheter deklarantens, innehavarens eller ägarens skriftliga samtycke att lämna över varorna för förstöring. Med tullmyndigheternas samtycke kan denna information lämnas direkt till tullmyndigheten av deklaranten, innehavaren av eller ägaren till varorna. Samtycke skall antas föreligga när deklaranten, innehavaren av eller ägaren till varorna inte uttryckligen har motsatt sig förstöring inom den föreskrivna tiden. Denna tid får vid behov förlängas med ytterligare tio arbetsdagar.

— Förstöringen skall, om inte annat följer av den nationella lagstiftningen, ske på rättighetshavarens bekostnad och ansvar, och före förstöringen skall det alltid tas varuprover som tullmyndigheterna skall bevara på ett sådant sätt att de kan användas som godtagbar bevisning vid rättsliga förfaranden i den medlemsstat där de kan behövas.

2. I övriga fall, exempelvis om deklaranten, innehavaren av eller ägaren till varorna motsätter sig eller bestrider förstöring, skall förfarandet enligt artikel 13 tillämpas.

Artikel 12

De uppgifter som avses i artikel 9.3 första stycket och som överlämnats till rättighetshavaren skall av denne användas endast för de ändamål som nämns i artiklarna 10 och 11 samt artikel 13.1.

All annan användning som inte är tillåten enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där situationen uppstod kan på grundval av lagstiftningen i den medlemsstat där varorna befinner sig medföra att rättighetshavaren ställs till civilrättsligt ansvar och leda till att ansökan om ingripande upphävs för den återstående giltighetstiden innan den förnyas, i den medlemsstat där händelserna ägde rum.

Vid upprepat brott mot denna bestämmelse får den behöriga tullenheten vägra att förnya giltigheten. Om det rör sig om en ansökan om ingripande enligt artikel 5.4 skall enheten dessutom underrätta de andra medlemsstater som anges på formuläret.

Artikel 13

1. Om det tullkontor som avses i artikel 9.1 inom tio arbetsdagar räknat från mottagandet av underrättelsen om uppskjutet frigörande eller kvarhållande inte har underrättats om att ett förfarande har inletts i enlighet med artikel 10 för att fastställa om intrång i en immateriell rättighet föreligger enligt de nationella bestämmelserna eller i förekommande fall inte har fått rättighetshavarens samtycke enligt artikel 11.1, skall varorna frigöras eller kvarhållandet hävas, under förutsättning att samtliga tullformaliteter fullgjorts.

Denna tidsfrist kan vid behov förlängas med högst tio arbetsdagar.

2. Om det rör sig om lättfördärvliga varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet, skall den tidsfrist som avses i punkt 1 vara tre arbetsdagar. Denna tidsfrist får inte förlängas.

Artikel 14

1. När det rör sig om varor som misstänks göra intrång i formskydd, patent, tilläggsskydd eller växtförädlarrätter skall deklaranten eller varornas ägare, importör, innehavare eller mottagare kunna utverka att de berörda varorna frigörs eller att deras kvarhållande hävs mot ställande av en säkerhet, under förutsättning att

a) den tullenhet eller det tullkontor som avses i artikel 9.1, inom den tidsfrist som nämns i artikel 13.1, har underrättats om att ett förfarande enligt artikel 13.1 inletts för att fastställa om det rör sig om intrång i en immateriell rättighet enligt de nationella bestämmelserna,

b) den myndighet som är bemyndigad till detta inte har medgivit skyddsåtgärder innan tidsfristen enligt artikel 13.1 löper ut, och

c) alla tullformaliteter har fullgjorts.

2. Den säkerhet som avses i punkt 1 skall vara tillräcklig för att skydda rättighetshavarens intressen.

Att säkerhet ställs skall inte inverka på de andra rättsmedel som står rättighetshavaren till buds.

Om förfarandet för att fastställa om intrång i en immateriell rättighet föreligger enligt de nationella bestämmelserna har inletts på något annat sätt än på initiativ av innehavaren av formskyddet, patentet, tilläggsskyddet eller växtförädlarrätten, skall säkerheten frisläppas om den person som inledde förfarandet inte utövar sin rätt att vidta rättsliga åtgärder inom 20 arbetsdagar räknat från den dag då han eller hon tar emot underrättelsen om att varornas frigörande skjutits upp eller att varorna kvarhålls.

Om artikel 13.1 andra stycket tillämpas får denna tidsfrist förlängas till högst 30 arbetsdagar.

Artikel 15

Villkoren för lagring av varorna under den tid frigörandet är uppskjutet eller varorna kvarhålls skall varje medlemsstat själv fastställa, men de skall inte ge upphov till några kostnader för tullförvaltningarna.

KAPITEL IV

BESTÄMMELSER SOM SKALL GÄLLA VAROR SOM BEFUNNITS GÖRA INTRÅNG I IMMATERIELLA RÄTTIGHETER

Artikel 16

Varor som, när ett förfarande enligt artikel 9 avslutas, befunnits göra intrång i en immateriell rättighet får inte

— införas på gemenskapens tullområde,

— övergå till fri omsättning,

— avlägsnas från gemenskapens tullområde,

— exporteras,

— återexporteras,

— hänföras till ett suspensivt arrangemang, eller

— läggas upp i en frizon eller ett frilager.

Artikel 17

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra rättsmedel som står rättighetshavaren till buds skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att

a) i överensstämmelse med tillämpliga bestämmelser i nationell lagstiftning förstöra varor som befunnits göra intrång i en immateriell rättighet eller placera dem utanför handelsflödet på ett sätt som eliminerar skadan för rättighetshavaren, utan kompensation av något slag och, såvida inte annat anges i den nationella lagstiftningen, utan kostnad för statskassan, och

b) med avseende på dessa varor vidta alla andra åtgärder som har till resultat att de berörda personerna faktiskt berövas den ekonomiska vinningen av transaktionen.

Att enbart avlägsna de varumärken som utan tillstånd har anbringats på de varumärkesförfalskade varorna skall endast i undantagsfall anses faktiskt beröva de berörda personerna ekonomisk vinning av transaktionen.

2. Varor som befinns göra intrång i en immateriell rättighet får överlåtas till statskassan. I detta fall skall punkt 1 a tillämpas.

KAPITEL V

PÅFÖLJDER

Artikel 18

Varje medlemsstat skall införa påföljder som skall tillämpas vid överträdelser av denna förordning. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

KAPITEL VI

TULLMYNDIGHETERNAS OCH RÄTTIGHETSHAVARENS ANSVAR

Artikel 19

1. Om inte annat föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där ansökan lämnats in eller, vid en ansökan enligt artikel 5.4, i lagstiftningen i den medlemsstat där varor som gör intrång i en immateriell rättighet inte upptäckts av ett tullkontor, skall beviljandet av en ansökan inte berättiga rättighetshavaren till kompensation om sådana varor inte upptäcks av ett tullkontor och därför frigörs eller inte kvarhålls enligt artikel 9.1.

2. Ett tullkontors eller en annan vederbörligen bemyndigad myndighets utövande av sina befogenheter när det gäller bekämpning av varor som gör intrång i en immateriell rättighet skall inte medföra ansvar gentemot de personer som berörs av de situationer som avses i artikel 1.1 eller de personer som påverkas av de åtgärder som avses i artikel 4 för skador som de lidit som ett resultat av myndighetens ingripande, utom då detta föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där ansökan lämnats in eller, vid en sådan ansökan som avses i artikel 5.4, i lagstiftningen i den medlemsstat där förlusten eller skadan uppstått.

3. Rättighetshavarens eventuella civilrättsliga ansvar skall bestämmas av lagstiftningen i den medlemsstat där varorna i fråga befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 1.1.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 21.2.

Artikel 21

1. Kommissionen skall biträdas av Tullkodexkommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 22

Medlemsstaterna skall ge kommissionen all relevant information om tillämpningen av denna förordning.

Kommissionen skall vidarebefordra informationen till de övriga medlemsstaterna.

Bestämmelserna i förordning (EG) nr 515/97 skall gälla på motsvarande sätt.

Närmare bestämmelser om förfarandet för informationsutbyte skall fastställas inom ramen för tillämpningsföreskrifterna i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2.

Artikel 23

Kommissionen skall på grundval av den information som avses i artikel 22 årligen rapportera till rådet om tillämpningen av denna förordning. Rapporten kan i förekommande fall åtföljas av ett förslag om att ändra förordningen.

Artikel 24

Förordning (EEG) nr 3295/94 skall upphöra att gälla den 1 juli 2004.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 25

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 juli 2003.

På rådets vägnar

G. ALEMANNO

Ordförande